

قرن

برای دیگر کاربردها، [قرن \(ابهام‌زدایی\)](#) را ببینید.

قرن به اصطلاح **مشهور** و معاصر در **زبان فارسی** به هر صد **سال** گفته می‌شود که البته معانی مختلفی برای آن گفته شده است.

فهرست مندرجات

- ۱ - [قرن در لغت عرب](#)
- ۱.۱ - [استفاده قرآن از واژه قرن](#)
- ۱.۲ - [قرن در کتابهای لغت](#)
- ۲ - [پانویس](#)

قرن در لغت عرب

قرن در **لغت عرب**، بر خلاف اصطلاح **معاصر**، به معنی صد سال نیست، بلکه به معنی جمعیتی است که در یک **زمان** با هم **زندگی** می‌کنند و سپس **جمعیت** دیگر جای آنان را می‌گیرند.

← استفاده قرآن از واژه قرن

قرآن مجید کلمه قرن را در معنای جمعیت به کار برده است. واژه قرون در قرآن کریم هفت بار به کار رفته و هرگز از آن، قرن اصطلاحی یعنی صد سال را **اراده** نکرده، بلکه آن را به معنای **مردم** یک زمان به کار برده است. در **سوره انعام** چنین آمده است: «الم یروا کم اهلکنا من قبلهم من قرن مکنهم فی الارض ما لم نمکن لکم و ارسلنا السماء علیهم مدرارا و جعلنا الانهار تجری من تحتهم فاهلکناهم بذنوبهم و انشاننا من بعدهم قرنا اخرین»

[۱] [انعام/سوره ۶، آیه ۶.](#)

آیا ندیده‌اند که چه اندازه پیش از ایشان جمعیت‌هایی را نابود کردیم که در **زمین**، آنان را توانمند ساخته بودیم؛ به گونه‌ای که به ایشان آن توان را ندادیم و از **آسمان** به فراوانی برای آنها **باران** فرستادیم و جوی‌ها از زیر آنان روان ساختیم، ولی سرانجام به خاطر گناهانشان آنان را نابود کردیم و جمعیتی دیگر پدید آوردیم.

← قرن در کتابهای لغت

این منظور در **لسان العرب** نوشته است: قرن، نسلی را می‌گویند که پس از **نسل** دیگر می‌آید و در مقدار فاصله زمانی این دو فصل اقوال گوناگون هست؛ مانند:

۱. ده سال، ۲. بیست سال، ۳. سی سال، ۴. شصت سال، ۵. هفتاد سال، ۶. هشتاد سال.

در نهایت **این اثر** آمده است: قرن، مردم یک زمان و از ماده اقترا ن گرفته شده است. گواه بر این که قرن به معنی مردم یک زمان است **شعر شاعر** می‌باشد که گفته است:

«إذا ذهب القرن الذی انت فیهم و خُفَّت فی قرن فانت غریب»؛ یعنی: هر گاه مردمی که تو در میان آنها هستی بروند و تو در میان مردمی دیگر بمانی، در این هنگام غریب هستی.

[۲] [لسان العرب، ج ۱۳، ص ۳۳۱-۳۳۶، ماده قرن.](#)

[۳] [قاموس المحيط، ج ۴ ص ۲۰۸.](#)

این حجر عسقلانی قرن را به معنای مردم یک زمانی تفسیر کرده است. او در بیان واژه قرن چنین می‌گوید: اهل زمان واحد متقارب اشترکوا فی امر من الامور و یقال: ان ذلک مخصوص بما اذا اجتمعوا فی زمان نبی او رئیس یجمعهم علی ملة او مذهب او عمل، و یطلق القرن علی مدة من الزمان.

[۴] [فتح الباری، ج ۷، ص ۴، بلب فضائل اصحاب النبی صلی الله علیه و آله.](#)

قرن، مردم یک زمان را می‌گویند که در کاری از کارها با هم **شریک** باشند و گاهی به مردمی می‌گویند که در زمان یک پیامبر یا **رئیس** باشند که آنها را بر یک روش یا **مذهب** یا کاری متحد سازد و قرن، گذشته از مردم، بر خود زمان نیز گفته می‌شود.

۱. [↑ انعام/سوره ۶، آیه ۶.](#)
۲. [↑ لسان العرب، ج ۱۳، ص ۳۳۱-۳۳۶، ماده قرن.](#)
۳. [↑ قاموس المحيط، ج ۴ ص ۲۰۸.](#)
۴. [↑ فتح الباری، ج ۷، ص ۴، باب فضائل اصحاب النبی صلی الله علیه وآله.](#)

رده‌های این صفحه: [واژگان قرآنی](#) | [واژه شناسی](#)